

■ Ἡ πορεία μας ἀπὸ τὴν Ἀνάστασι σὴν Πεντηκοστὴ (ζ')

Ἡ ἔνδοξος Ἀνάληψις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν

«Ὁ Ἐπίλογος τοῦ παγκαλλεστάτου, τοῦ σωτηριωδεστάτου
καὶ τοῦ παγκοσμίου λόγου
τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ Λόγου Οἰκονομίας»

Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου,
Προλεγόμενα τῶν Κανόνων τῆς Ἀναλήψεως

Ἐφθάσαμεν εἰς ὅλον τὸ ὕστερον καὶ εἰς τὴν ἔνδοξον Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτις εἶναι τὸ τέλος ὅλων τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν· καθὼς γὰρ ὁ Εὐαγγελισμὸς εἶναι ἀρχὴ καὶ κεφάλαιον ὅλων τῶν Ἑορτῶν τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ· οὕτω καὶ ἡ Ἀνάληψις εἶναι τέλος καὶ συμπέρασμα τῶν αὐτῶν Ἑορτῶν τοῦ Κυρίου.

Καὶ ἐκείνη μὲν ἦτον ἡ **κατάβασις** τοῦ Θεοῦ Λόγου ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν· αὕτη δὲ εἶναι ἡ **ἀνάβασις** τοῦ αὐτοῦ Θεοῦ Λόγου ἀπὸ τὴν γῆν εἰς τὸν Οὐρανόν· ἐκείνη ἦτον τὸ **Προίμιον**, αὕτη δὲ εἶναι ὁ **Ἐπίλογος** τοῦ παγκαλλεστάτου, τοῦ σωτηριωδεστάτου καὶ τοῦ παγκοσμίου λόγου τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ Λόγου Οἰκονομίας.

Τότε μὲν Αὐτὸς ἐκατέβη ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν **γυμνὸς ἀπὸ σάρκα**, τῶρα ἀναβαίνει ἀπὸ τὴν γῆν εἰς τὸν Οὐρανὸν **φορῶν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν**. τότε μὲν ἐκατέβη **κρυφίως** καὶ χωρὶς νὰ ἤξεύρη τινὰς ἐπὶ δυσμῶν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· τῶρα δὲ ἀναβαίνει **φανερὰ καὶ πεπαρῥησιασμένα** ἐπὶ τὸν Οὐρανὸν τοῦ Οὐρανοῦ, καθὼς ψάλλει ὁ Δαβίδ: «Ψάλατε τῷ Θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν Οὐρανὸν τοῦ Οὐρανοῦ (ἦτοι εἰς τὸν πρῶτον Οὐρανόν, ὅστις εἶναι ὁ Οὐρανὸς τοῦ δευτέρου Οὐρανοῦ: ἦτοι τοῦ στερεώματος) κατὰ Ἀνατολὰς» (Ψαλμ. ξζ' 34).

• **Λέγει** δὲ τοῦτο ἢ διὰ τὸ κατὰ Ἀνατολὰς Ὕρος τῶν Ἐλαιῶν, ἢ διὰ τὸ φανερῶς ἀναληφθῆναι.

Ὅθεν καθὼς ὁ **αἰσθητὸς Ἥλιος** ἐκβαίνει ἀπὸ τὸ ἓνα ἄκρον τοῦ Οὐρανοῦ (ἀπὸ τὴν Ἀνατολήν) καὶ καταντᾷ πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ ἄκρον (εἰς τὴν Ἀνατολήν): «Ἀπ' ἄκρου τοῦ Οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ Οὐρανοῦ» (Ψαλ. ιη' 7), οὕτω καὶ ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἀνατείλας πρὸ αἰῶνων ἀπὸ τὸν ὑπερούσιον καὶ ὑπέρφωτον Κόλπον τοῦ Πατρὸς ὡς **νοητὸς Ἥλιος**, κατήλθεν εἰς τὴν γῆν, καὶ σαρκωθεὶς ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου, ἔγινε τέλειος ἄνθρωπος· εἶτα πληρώσας πανσόφως ὄλην τὴν ἔνσαρκον Αὐτοῦ Οἰκονομίαν, σήμερον ἀνέρχεται εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ καταντᾷ πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν Κόλπον τοῦ Ἀνάρχου Πατρὸς Του.

Ὅθεν ἔλεγεν ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς: «Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφήμι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα» (Ἰωάν. ις' 28).

Πλὴν, ἂν καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ ἔγινεν ἄνθρωπος, δὲν ἀφήκεν ὅμως ποτὲ Αὐτόν· ἐπειδὴ **συγκατάβασις** μὲν Αὐτοῦ ἔγινε δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, **οὐχὶ δὲ μετάβασις τοπικὴ** ἴδιον γὰρ τῶν ὑλικῶν καὶ πεπερασμένων εἶναι τὸ νὰ μεταβαίνουν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν πάντη αὐτῶν καὶ ἀπείρων, ὅποιοι εἶναι ὁ Θεός.

* * *

Διὰ τοῦτο ἄς εὐφρανθῶμεν σήμερον, ἄς εὐφρανθῶμεν καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοί, βλέποντες τὴν φθαρτὴν καὶ θνητὴν ἡμῶν φύσιν καὶ κρημνισθεῖσαν ἀπὸ τὸν Παράδεισον νὰ ἀναβαίνῃ ἐν τῷ Χριστῷ ἄφθαρτος καὶ ἀθάνατος καὶ μετὰ δόξης μεγάλης εἰς τοὺς Οὐρανοὺς· ἄς πανηγυρίσωμεν λαμπρῶς καὶ ἄς ἐορτάσωμεν, στοχαζόμενοι ὅτι ἡ καθ' ἡμᾶς οὐσία, ἡ καταβάσα μέσα εἰς τὰ τοῦ Ἄδου

βάραθρα, ἀναβαίνει σήμερον ὑπεράνω τῶν Ἀγγέλων, τῶν Ἀρχαγγέλων καὶ τῶν Ἀρχῶν· ὑπεράνω τῶν Ἐξουσιῶν, Δυνάμεων καὶ Κυριοτήτων· ὑπεράνω τῶν Σεραφίμ, Χερουβίμ καὶ Θρόνων.

Τί λέγω: ἡ ἰδική μας ἀνθρωπίνη φύσις, ἠνωμένη οὕσα καθ' ὑπόστασιν τῷ Θεῷ Λόγῳ, ἀναβαίνει σήμερον ἐπάνω ἀπὸ κάθε ἄλλο τάγμα Ἀγγελικόν, τὸ ὁποῖον τώρα μὲν εἶναι ἄγνωστον εἰς ἡμᾶς, τότε δὲ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι ἔχει νὰ φανερωθῇ, ὡς λέγει ὁ μακάριος Παῦλος: «Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος Αὐτοῦ, ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ ἐγείρας Αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ Αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι» (Ἐφ. α' 19, 20).

* * *

Παρακινουσι δὲ ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ ἐορτάζωμεν τὴν πανένδοξον ταύτην καὶ κοσμοσωτήριον Πανήγυριν καὶ ὁ ἐκ Δαμασκοῦ χαριτώνυμος Ἰωάννης, τῶν Μελωδῶν ὁ ἐξοχώτατος, καὶ Ἰωσήφ, ὁ τῶν Ὑμνογράφων ὑμνογραφικώτατος, ὁ ἀπὸ Σικελίας καταγόμενος, καὶ τοὺς περισσοτέρους Ἁγίους τιμήσαντος μὲ τοὺς ἐν τοῖς Μηναίοις περιεχομένους ἀσματικούς του Κανόνας· οὗτοι γὰρ οἱ δύο μὲ τοὺς ὑπ' αὐτῶν μελουρηθέντας Κανόνας εἰς τὴν Ἀνάληψιν εὐφραίνουσιν ὅλους τοὺς Ὁρθόδοξους Χριστιανούς μὲ θεῖα καὶ πνευματικὰ νοήματα, τὰ συντείνοντα εἰς τὴν παγκόσμιον αὐτὴν Ἐορτήν...

